

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

mm
0
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90

En dydig og from
kvindes Exempel

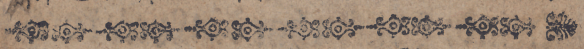
Beviist mod en
U-skikelig Mand,

Opsat udi
En Samtale imellem
**Kara Baf og hendes
Mand,**

Hvorledes han sin Velstand
og gode Dage i Verden levede me-
get slemt og u-gudelig, saaledes at
han omsider maatte udvoandre om-
kring, geraadde i usel Elendighed,
kom fattig til sin forstandige og da i
Velstand levende Hustru, blev kient
og gjort got af hende, med videre
som sees i Indholden.

Af Svensk oversat i en bekient Melodie.

Trykt i dette Aar.

V box 36:1065

Qvinden: 1.

Intet saar du denne gangen /
Tigger / Tigger gaa forbi /
Thi jeg gaar i Otte-sangen /
Jeg har hellers ingen Tid /
Hvor logerer du i Staden / Medens
du saa tillig er / Ræcker intet heele
Dages / Til at giøre Folk besver.

Manden: 2.

Jeg har ligged her paa Gaden /
den lange kolde Nat / Al min' Klæ-
der det var Gatten lagt mit Hoved
paa Jers Trap / Jeg som for dum
laae paa Klæder / Der var fylt med
Swane-dum / Maa nu ligge i Uvejer
Saasom en udhørter Hund.

3.

Qvind: Hvillen har din Lycke forret /
Hvor

hordan skal jeg det forstaa / Og dine
Slæbne saa forkortet / At du saa
elændig gaar ; Haver Ilden dig be-
brøvet / Og dit Godelagt i Brand /
Eller ogsaa Fienden røbet / Eller
rammet Tyve-haand ?

Mand: Jeg har selver Barsag været
O! jeg usle som her staar / At jeg har
saa ilde levet / Og nu saa elændig
gaar / Jeg som sværmet alle Nætter /
Sogte lidderlige Val ; Gud vor
Herre blev forgiettet Udaf den som
soer og drak.

5. Skoger ogsaa de som spille sogte
jeg om Ratten al / Siden sloges jeg og
flammed Til hver Bent / hver Stol
og Val / Blev i skøcker sønderslaget /
Bordet gif den samme gang / Krus
og Glasser under Taget / Døren ud
af Jernet sprang ;

6. Kniven jeg i Armen førte / Det
var dagligen min sæd / Mindste Ord
som jeg da hørte / Syntes være mig
til Fortrød / Strax skull' Kniven

døm.

domme Sagen W. Ulem mig og Næ-
sten mig / Dronge bær til sidste Da-
gen Mine mærker paa sit Kind.

7. Hvad jeg for dum har bedrevet
Angret jeg af Diettet nu Bist at
Gud mig haver givet En forstandig
dydig Frue; Kun mig stadelig ad-
varte Sagde Jon du vent dig om
Hvordan vil du det forsvare For den
store str. nae Dom.

8. Hvad hun mig til bæste raadde
Var jeg hende tvært imod / Naar
hun mig Uløften spaaede Blev hun
trampet under Fod Maatte saa af
Huset komme / Blev uddraget i sit
Saar / Hvor hun sig best kunde gi-
me / Gaa om Kulden den var stor.

^{9.}
Siden skyet jeg og larmet Som
en Rasend i mit Hus / Rare Spej-
ler ind sine Kærmer slog jeg smaa
somm Sand og Grus Siden jeg med
Dren dundrer Paa mine Rister /
Stab og Strin / Saa at Branden
sig forundrer / Torde dog ej ansæ ind.

10. Kunde jeg den Raade vinde Fa-
n'g Ledin rækker hen / Jeg min
du fru kunde finde / Om saa er hun
lever end Gaa hun lider mig ej mere
For min Overdaadighed / Skulle vi
dog acordere Om en evig Himl'sfred

^{11.}
Ovi: Svo har dig lært dette bedste /
At søge efter ævig Fred / I de nyeste
Balaste Er det til for Ndmhæd;
Ingen fandt den Sagen vinde / Som
er en urener Sæl / Ingen fandt den
Bren finde / Som er just en Sa-
tans Træl.

^{12.}
Hvort du søger at acordere Med
din Gustru om den Sag / Kand den
Ovinde hazardere Paa den store
Herrens Dag / Tænker du som Joab
gjorde / Da han skilket Dvinden ud /
Taler Loan for Kongens Dre / Sig-
ter saa paa Sagen slut.

^{13.}
Mand: Om end nu min Gustru lever
Da er mine Tænker saa Al min skyld
hun mig tilgiver / Det jeg tvivler
im.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 2

mm
0
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80

ket paa; Thi alt hvad som ble til-
libet/ her i Tiden plantet ud / Fint-
des en i Dommens Krevet/ Naar vi
kommer frem for Gud.

Or: 14. Hvor længe er det nu siden
Du din Sukrue kildes fra / Hvor
mange Aar er forleden / Siden du
hende sidst saae / Hvor har du i Ber-
den været / Slavet udi Barbariet
heller i fra Bengala været / Eller
hvad Tid kom du hid.

Maand: 15. Du er retti Aar forleden
Siden jeg mit Dustru saae / Da som
Engeland sluttes Kæben / Soer jeg
med et Elfs d'Vea; D'Artu am-
jeg og nesne / Sara Bai var hendes
Kone / Den jeg her i Steden lefne /
Fod var hun i Rotterdam.

Or: 16. Sara Bai hvor hun logerer
Veed jeg nok og Kiender grant / Om
du intet mig sierer / Og mig taler for
usant Vil du her saa længe blive Ind
til Klocteniden Naar siu Vil jeg dig en
Wenge give / Vise dig den samme Fret.